

Indenrigsministeren og Generaldirektøren for Jærnbanevesenet foreliggende Erklæringer, fandt jeg ingen Anledning til at gaa ud over en endogsaa meget betydelig Forøgelse af den begærte Bevilling til Udvidelse og Omdannelse af Viborg Station. Jeg er fremdeles af den samme Anskuelse, og særlig efter at dette Ting har besluttet at begrave en kvart Million i Guldborgsund ud over det, som Ministeren har anset for nødvendigt og forvarligt, at det er en højst uheldig Vej at komme ind paa, at man her fra Tingets Side giver Indenrigsministeren langt højere Bevillinger, end han selv har anset for nødvendig til en fuldestgørende Ordning af det paagældende Forhold. Jeg har derfor heller ikke nu kunnet slutte mig til det Forslag, der foreligger fra Flertallet i Jælløsubvalget for dette Tings Vedkommende om en Flytning af Viborg Station, endskønt Bevillingen er bleven reduceret ikke saa lidt. Det Standpunkt, jeg hidtil har taget, har været noget forskelligt fra det, der nu foreligger som Indstilling fra Landstings-Flertallets Side, og hvortil jeg har sluttet mig, idet mit Standpunkt har været, at blive ved den af Ministeren begærte Bevilling, der, som det nu under den senere Forhandling er oplyst, vil kunne ansættes til 300,000 Kr. Landstinget har imidlertid ment at kunne nøjes med en Bevilling af 200,000 Kr., og det forekom mig, at saaledes som denne Sag laa for, var der ingen Plads for Mellempunkter, saa at Spørgsmaalet kun er dette, om man vil tiltræde Forslaget om Flytningen eller om Udvidelsen af Stationen, hvor den nu er, og der er saa meget mindre Grund til at tage et Særstandpunkt, som der desværre er al Udsigt til, at der ikke vil komme nogen overensstemmende Afgørelse, saa at altsaa hele dette Spørgsmaals Afgørelse vil blive udført til Fremtiden. Jeg betragter det efter de Forhandlinger, der have fundet Sted i Jælløsubvalget, som temmelig sikkert, uanset af, hvad her maatte blive besluttet, at Landstinget vil fastholde den af dets Repræsentanters Flertal gjorte Indstilling, nemlig, at blive staaende ved Bevillingen af 200,000 Kr., og jeg skal derfor kun henstille til dette Ting, om det dog ikke kunde være rigtigere nu at naa til en Afslutning af denne Sag ved at tiltræde dette Forslag, fremfor at lade Sagen henligge uafgjort og derved bevirke, at Aalestrupbanen ikke kan gøres færdig til det Tidspunkt, den ellers vil kunne blive det.

N. Nielsen: Det var en Bemærkning fra den ærede sidste Taler (Scharling),

der bragte mig til at forlange Ordet. Det ærede Medlem nævnte som et Motiv til fremdeles at modsætte sig Viborg Stations Flytning den Omstændighed, at man forleden besluttede at begrave en kvart Million i Guldborgsund. Det er imidlertid et noget ejendommeligt Motiv, og i alt Fald et Motiv, som det ærede Medlems Meningsfæller i det andet Ting ikke kunne anvende; thi saa vidt jeg ved, har det høje Landsting besluttet at tiltræde Forslaget paa det Punkt angaaende Broen over Guldborgsund, besluttet, for at bruge det ærede Medlems Udtryk, at begrave en kvart Million mere end nødvendigt. Naar Landstinget har gjort dette, kan det i alt Fald ikke være konsekvent at modsætte sig Viborg Banegaardens Flytning af Hensyn dertil. Tværtimod maa det, at det høje Landsting er gaaet med til at anvende 215,000 Kr. — som det vistnok er — mere end absolut nødvendigt ved denne Fæslighed, være en Spore for det til at skride til en yderligere Anvendelse af en Pengesum til Viborg Stations Flytning, naar der virkelig opnaas noget reelt for Beboerne paa Stedet baade i By og paa Land og for Samfærdslen i det hele. Hvad derimod Broen over Guldborgsund angaar, er det jo fra alle Sider erkendt, at denne Bro kunde bygges for den mindre Sum; thi enten den er bygget for den større eller mindre Sum, har det ikke nogen Betydning for Samfærdslen i det hele taget. I øvrigt skal jeg ikke yderligere komme ind paa at anbefale at stemme for Folketingets Affattelse. Jeg kan i saa Henseende fuldstændig henholde mig til, hvad Jælløsubvalgets ærede Ordfører alt har udtalt. Jeg vil kun sige, at lige saa lidt som det høje Ting her oven over kan slutte sig til det, som det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds (Scharling) delvis motiverede sin Stilling med, nemlig den begravede kvart Million, lige saa meget tror jeg, at det med Konsekvensens Nødvendighed maa gaa med til at anvende lidt mere til Viborg Stations Flytning end hidtil, og Landstingets Stilling er heller ikke saa overdreven stærk. Vi saa i Fjor, at Landstinget slet ikke var saa utilbøjeligt, som det syntes, til at gaa med dertil, det udsatte kun Spørgsmaalet, fordi det fandt, at Summen denne „lille Million“, som det den Gang populært hed, var noget temmelig stor. Spørgsmaalet udfattes kun, til vi kom sammen igen. Men saa gjorde de rigtig nok det, som det synes os Venner af Banegaardens Flytning, mærkværdige store Spring, men hvem kan vide, om Landstinget ikke ved nærmere Overvejelse og ved at se, at dette Ting fastholder sin Fordring bestemt, dog